16 Noiembrie

Duminica a XXV-a după Cincizecime. A Samarineanului milostiv.
Sfântul apostol şi evanghelist Matei

VECERNIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Poporul: **A**min.

Preotul: **M**ărire Ţie, Dumnezeul nostru, mărire Ţie. **Î**mpărate ceresc...

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire... **Ş**i acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire... **Ş**i acum... **T**ată nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Doamne îndură-te spre noi (*de 3 ori*). **M**ărire... **Ş**i acum...

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire şi în mare-cuviinţă Te-ai îmbrăcat,
Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,
Cel ce acoperi cu ape înălţimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,
Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
şi slujitori Ţie, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munţilor vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

Se înalţă munţi, şi se coboară văi,

în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munţilor vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munţii din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
şi verdeaţă, pentru trebuinţa oamenilor,

Ca să scoţi pâine din pământ
şi vin ce înveseleşte inima omului.

Ca să înveseleşti faţa cu untdelemn,
şi pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările îşi vor face cuib;
lăcaşul cocostârcului se înalţă deasupra lor.

Munţii cei înalţi, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele şi-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, şi s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, şi s-au adunat,
şi în culcuşurile lor se vor aşeza.

La lucrul său ieşi-va omul,
şi la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăşi marea cea mare şi largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
vieţuitoare mici şi mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine aşteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi;

Dar, întorcând Tu faţa Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, şi se vor sfârşi, şi în ţărâna lor se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, şi se vor zidi
şi vei înnoi faţa pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, şi-l face de se cutremură;
Cel ce se atinge de munţi, şi fumegă.

Cânta-voi Domnului în viaţa mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
şi eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoşii de pe pământ,
şi cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Şi iarăşi:
Soarele şi-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric şi s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ş**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Rugăciunile Vecerniei

Rugăciunea I

Doamne îndurate şi milostive, îndelung răbdătorule şi mult milostive, ascultă rugăciunea noastră, şi ia aminte la glasul cererii noastre; fă cu noi semn spre bine; povăţuieşte-ne în calea ta, ca să umblăm întru adevărul tău; înveseleşte inimile noastre, ca să ne temem de numele tău cel sfânt. Pentru că mare eşti tu, şi faci lucruri minunate. Tu singur eşti Dumnezeu, şi nu este asemenea ţie între dumnezei, Doamne: puternic întru milă, şi bun întru tărie, spre a ajuta, şi a mângâia, şi a mântui, pe toţi cei ce nădăjduiesc întru sfânt numele tău. — Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstea, şi închinăciunea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Doamne, nu cu mânia ta să ne mustri, nici cu urgia ta să ne certi. Ci fă cu noi după bunăvoinţa ta, vindecătorule şi doctore al sufletelor noastre. Povăţuieşte-ne la limanul voii tale: luminează ochii inimilor noastre spre cunoaşterea adevărului tău; şi ne dăruieşte cealaltă vreme a zilei de acum, şi tot timpul vieţii noastre cu pace, şi fără de păcat. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi ale tuturor Sfinţilor. — Că a ta este stăpânirea, şi a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Doamne Dumnezeul nostru, adu-ţi aminte de noi păcătoşii şi netrebnicii tăi robi, când chemăm numele tău cel sfânt, şi nu ne ruşina întru aşteptarea milei tale; ci ne dăruieşte, Doamne, toate cererile spre mântuire; şi ne învredniceşte, să te iubim, şi să ne temem de tine, din toată inimă noastră, şi să facem în toate voia ta. — Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Cel ce cu cântări fără de tăcere, şi cu preamărire neîncetată eşti lăudat de sfintele Puteri, umple gura noastră de lauda ta, ca să dăm mărire numelui tău celui sfânt; şi ne dă parte şi moştenire cu toţi cei ce se tem de tine întru adevăr, şi păzesc poruncile tale. Pentru rugăciunile preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi ale tuturor Sfinţilor tăi. — Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstea şi închinăciunea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Doamne, Doamne, cel ce cu palma ta cea preacurată cuprinzi toate, care eşti îndelung răbdător cu noi toţi, şi-ţi pare rău de răutăţile noastre: adu-ţi aminte de îndurările tale, şi de mila ta. Cercetează-ne, întru bunătatea ta; şi ne dă, cu darul tău, ca şi în cealaltă vreme a zilei de acum, să scăpăm de uneltirile vicleanului cele de multe feluri, şi fără de vătămare păzeşte viaţa noastră, cu darul Spiritului tău celui întru tot sfânt. — Cu mila, şi cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine eşti cuvântat, şi cu preasfântul, bunul, şi de viaţă făcătorul tău Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Dumnezeule, cel ce eşti mare şi minunat, care cu bunătatea cea nespusă, şi cu purtarea de grijă cea bogată pe toate le chiverniseşti, cel ce ne-ai dăruit şi bunătăţile lumeşti, şi ne-ai arvunit împărăţia cea făgăduită, prin bunătăţile cele promise nouă, cel ce ne-ai croit cale, ca şi în partea zilei cea trecută să fim feriţi de tot răul, dăruieşte-ne, şi cea rămasă să o împlinim fără prihană, înaintea sfintei tale măriri, ca să te lăudăm pe tine, cel ce singur eşti bun şi iubitor de oameni Dumnezeul nostru. — Că tu eşti Dumnezeul nostru, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui,

şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VII

Dumnezeule cel mare şi preaînalt, care singur ai nemurire, cel ce locuieşti întru lumină neapropiată, care ai zidit toată făptura întru înţelepciune, cel ce ai despărţit lumina de întuneric, şi ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna şi stelele spre stăpânirea nopţii; care ne-ai învrednicit pe noi, păcătoşii, să întâmpinăm şi în ceasul de acum faţa ta întru mărturisire, şi să-ţi aducem lauda cea de seara: însuţi, iubitorule de oameni, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; şi o primeşte, ca pe o mireasmă cu bun miros; şi ne dă nouă seara de acum, şi noaptea ce vine, cu pace; îmbracă-ne întru arma luminii; mântuieşte-ne de frica nopţii, şi de tot lucrul ce umblă în întuneric; şi somnul, pe care l-ai dăruit spre odihna neputinţei noastre, dă-ni-l neîngrozit de toată nălucirea diavolească. Aşa, Stăpâne, dătătorule al bunătăţilor, ca şi în aşternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim noaptea numele tău, şi cu gândul poruncilor tale fiind luminaţi, să ne sculăm în bucurie sufletească, spre lauda bunătăţii tale, rugăciuni şi cereri milostivirii tale aducând, pentru păcatele noastre, şi ale întreg poporului tău; pe care, pentru

rugăciunile preasfintei Născătoare de Dumnezeu, întru milă îl cercetează. — Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru sfânt lăcaşul acesta, şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună cucernicie, şi cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru cinstita Preoţime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ţara noastră, oraşul (sau satul) acesta, şi pentru toate oraşele şi satele, şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniştea aerului, şi pentru înmulţirea roadelor pământului, şi pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, şi pentru cei robiţi, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ţ**ie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea, şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Se cântă *Doamne strigat-am...* pe glasul 6. *Se pun 10 stihiri. 4 stihiri ale învierii glasului 6, din Octoih. 6 stihiri ale sfântului apostol şi evanghelist Matei, glas 4, din Minei.*

Psalmul 140

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.

Pune, Doamne, pază gurii mele,
şi uşă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleşug:
ca să mă apăr, dezvinovăţindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârşesc fărădelege;
şi nu mă voi întovărăşi cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, şi mă va mustra:
iară untdelemn al păcătosului să nu ungă capul meu; că şi rugăciunea mea este

împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunaţi cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
aşa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:
întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
şi de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii:
deosebi sunt eu, şi voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
şi tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, şi am privit:
şi nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:

şi nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
eşti nădejdea mea:
partea mea eşti, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Stihirile învierii glasului 6, din Octoih

Biruinţă purtând, Hristose, asupra iadului, pe Cruce Te-ai suit, ca pe cei ce şedeau în întunericul morţii să-i înviezi împreună cu Tine, Cel ce eşti între morţi liber; Cel ce izvorăşti viaţă din lumina Ta, Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Pe mine mă aşteaptă drepţii,
până ce vei răsplăti mie.

Astăzi Hristos, moartea călcând, a înviat, precum a zis, şi bucurie lumii a dăruit; ca toţi, glăsuind cântarea, aşa să zicem: Izvorule al vieţii, Lumina cea neapropiată, Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Psalmul 129

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

De Tine, Doamne, Cel ce eşti în toată zidirea, unde vom fugi noi, păcătoşii? În cer? însuţi locuieşti. În iad? Moartea ai zdrobit. Întru adâncurile mării? Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La Tine scăpăm, înaintea Ta căzând, ne rugăm: Cel ce ai înviat din morţi, miluieşte-ne pe noi.

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Stihirile lui Anatolie (răsăritenele)

În Crucea Ta, Hristoase, ne lăudăm şi învierea Ta o cântăm şi o mărim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Pe 6: **D**e Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este îndurarea.

Stihirile sfântului apostol şi evanghelist Matei

Cel ce cearcă inimile oamenilor, când a ta dumnezeiască voinţă Apostole, cu dumnezeiască mai înainte cunoştinţă a văzut-o, şi din

nedreptate, şi din lume te-a mântuit. Atunci pe tine lumină a toată lumea te-a făcut, poruncindu-ţi ca să luminezi marginile lumii, şi să le străluceşti. A Cărui şi dumnezeiască Evanghelie te-ai învrednicit arătat a o scrie. Pe Care roagă-L să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Pentru numele Tău Te-am aşteptat, Doamne;
aşteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Cel ce de la vamă ai fost chemat la ucenicie, când Cuvântul cel fără de început pe tine te-a chemat, poruncindu-ţi, şi împărtăşirea împărăţiei făgăduindu-ţi, atunci Preafericite, toate lăsându-le, şi de valul cel tulburător osebindu-te cu osârdie, ai urmat Lui; şi acum de Dumnezeu văzătorule, săturându-te de vederea Lui cea negrăită luminat: Roagă-te să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Pe 4: Din straja dimineţii până în noapte,
din straja dimineţii să spere Israel întru Domnul.

O vedere oarecare ascuţită profetică arătată dedemult, piatră scumpă pe tine te-a văzut, tăvălindu-te pe pământ, şi meşteşugirile

înşelăciunii sfărâmându-le. Iar Cuvântul cel ipostatnic, Preaînţelepte, lumină pe tine lumii, şi propovăduitor dreptăţii şi adevărului te-a săvârşit, strălucit cu razele Luminii celei întreit-strălucitoare, Preacinstite. Pe Care roagă-L să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Că la Domnul este mila, şi multă mântuire la El
şi El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Cu limbă de foc te-ai arătat arzând înşelăciunea, pururea fericite, Mateie preaînţelepte, primind înfăţişarea Mângâietorului, care înfiinţat a venit la tine. De aici ai îngrozit toată mintea celor ce ascultă cuvântul tău, propovăduindu-le măririle Celui Atotputernic; şi acum în tot pământul a ieşit vestea ta cea dumnezeiască. Pe Care roagă-L, să se întărească toţi cei ce te laudă pe tine.

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul, toate neamurile,
lăudaţi-L, toate popoarele.

Slujitorule al Treimii, când neapropiata Lumină, cu trup a venit, precum bine a voit, ca să împrăştie negura necunoştinţei; atunci fiind

chemat, ai urmat poruncilor celor purtătoare de viaţă şi vistier dumnezeiesc te-ai făcut celor mai presus de înţelegere, aşezându-te luminător Bisericii, Mateie, desfătatule lăcaş al lui Hristos. Pe Care roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Cel ce te-ai preumblat în desfătarea raiului, te-ai arătat, Preafericite, fântână dumnezeieşte curgătoare, şi râu care izvorăşte apele cunoştinţei de Dumnezeu, adăpând faţa Bisericii, de aici, vrednicule de laudă, ai acoperit cu cunoştinţa lui Hristos, mările cele amare ale neamurilor, îndulcindu-le cu dumnezeiescul Dar şi prefăcându-le întru izvor mai dulce lui Hristos Dumnezeului nostru. Pe Care roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

A Sfântului apostol şi evanghelist Matei, glas 4

Lui Hristos, Celui ce te-a chemat spre ucenicia cerească cu osârdie ai urmat de Dumnezeu primite, toată îndeletnicirea grijii

pământeşti deodată lepădând. Că vrednică cunoştinţa împărăţiei celei de sus luând cu plecăciune, de viaţa cea râvnitoare de cele de jos şi de mărirea deşartă te-ai depărtat, evanghelist din vameş făcându-te, şi lumină celor dintru întuneric te-ai arătat, şi celor rătăciţi povăţuitor spre mântuire, şi acum rugător a toată lumea prea-cald, şi celor ce te cinstesc pe tine Mateie păzitor de mântuire.

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Dogmatica glasului 6

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată naşterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Se face Intratul cu cădelniţa.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: **S**eara şi dimineaţa, şi la amiază te lăudăm, bine te cuvântăm, îţi mulţumim şi ne rugăm ţie, Stăpâne al tuturor: îndreptează

rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuieşte de toţi cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noştri, şi întru tine am nădăjduit: să nu ne ruşinezi pe noi, Dumnezeul nostru. Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: **Î**nţelepciune, drepţi!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea te măreşte.

Preotul: **S**ă luăm aminte. Pace tuturor.
Poporul: **Ş**i spiritului tău.
Preotul: **Î**nţelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul mare cu stihurile lui, glas 6

Domnul a împărăţit, întru bunăcuviinţă S-a îmbrăcat.

Stih 1. Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Domnul a împărăţit, întru bunăcuviinţă S-a îmbrăcat.

Stih 2. Că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Domnul a împărăţit, întru bunăcuviinţă S-a îmbrăcat.

Stih 3. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Domnul a împărăţit, întru bunăcuviinţă S-a îmbrăcat.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

*Preotul:***S**ă zicem toţi, din tot sufletul, şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotţinătorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne, şi Te îndură spre noi.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne, şi Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru toţi Fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, pentru pacea, sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraţilor sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, şi fac bine în sfânta şi întru tot cinstită biserica aceasta; şi pentru cei ce se ostenesc şi cântă; şi pentru poporul ce e de faţă, şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri, şi pentru toţi dreptcredincioşii creştini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri, şi lăudat şi preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţelepţeşte-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie mărire se cuvine, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Seara toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: ***D****ă-ne, Doamne.*

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: ***D****ă-ne, Doamne.*

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.
*Poporul: **D**ă-ne, Doamne.*
Cele bune şi de folos sufletelor noastre, şi pace lumii, de la Domnul să cerem.
*Poporul: **D**ă-ne, Doamne.*
Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace, şi întru pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.
*Poporul: **D**ă-ne, Doamne.*
Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără de patimă, ne ruşinat, cu pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.
*Poporul: **D**ă-ne, Doamne.*
Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:
Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**ace tuturor.
*Poporul: **Ş**i spiritului tău.*
Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul**:** *Ţie, Doamne.*

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: **D**oamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, şi Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, şi spre moştenirea Ta. Că Ţie, judecătorului celui înfricoşător şi iubitor de oameni, robii Tăi şi-au plecat capetele lor, şi şi-au supus cerbicile lor, nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, şi aşteptând mântuirea Ta; pe aceştia îi păzeşte în toată vremea, şi în aceasta seară de acum, şi în noaptea ce vine, de tot duşmanul, şi de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, şi de gânduri deşarte, şi de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăţiei Tale binecuvântată şi preamărită, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul**:** **A**min.

La Stihoavnă

Stihirile Învierii glasului 6, din Octoih.

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri, iar pe noi pe pământ ne învredniceşte cu inimă curată să Te mărim.

Stih: ***D****omnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.*

Porţile cele de aramă zdrobindu-le, şi încuietorile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu atotputernic, neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta, şi noi cu un glas strigăm: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, Mărire Ţie!

Stih: ***P****entru că a întărit lumea, care nu se va clinti.*

Din stricăciunea cea de demult vrând Hristos să ne îndrepteze, pe Cruce S-a pironit şi în groapă a fost pus. Pe Care mironosiţele femei cu lacrimi căutându-L, plângând, grăiau: Vai nouă, Mântuitorul tuturor, cum ai primit să Te sălăşlueşti în groapă? Iar voind să Te sălăşlueşti, cum ai fost furat? Cum ai fost mutat? Şi ce loc a ascuns trupul Tău cel de viaţă purtător? Ci, Stăpâne, precum ai promis, arată-Te nouă şi fă să înceteze de la noi tânguirea cea cu lacrimi. Iar plângând ele, îngerul către dânsele a strigat: încetând voi plângerea, spuneţi apostolilor că a înviat Domnul, dăruind lumii curăţire şi mare milă.

Stih: *Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.*

Răstignindu-Te, precum ai voit, Hristoase, şi moartea cu îngroparea Ta prădând, a treia zi ai înviat întru Mărire, ca un Dumnezeu, dăruind lumii viaţă fără de sfârşit şi mare milă.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

A Sfântului apostol şi evanghelist, glas 6

Dintru adâncul răutăţii celei mai de jos, la înălţimea cea preaînaltă a bunătăţii, ca un vultur ce zboară sus cu preamărire ai alergat, Mateie prealăudate; că urmelor lui Hristos ai urmat, Celui ce a acoperit cerurile cu bunătatea şi de cunoştinţa sa tot pământul a umplut, următor Lui înfocat întru toate te-ai arătat, binevestind pacea, viaţa şi mântuirea, celor ce s-au plecat cu bunăcredinţă dumnezeieştilor porunci. Întru care îndreptează-ne pe noi, cei ce facem cele plăcute Ziditorului şi pe tine te fericim.

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

A Născătoarei. A Învierii, glas 6

Făcătorul şi Răscumpărătorul meu, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel

dintâi pe Adam l-a eliberat. Pentru aceasta, ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără încetare, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre!

Cântarea lui Simeon Purtătorul de Dumnezeu:

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire... **Ş**i acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire... **Ş**i acum... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngereşti la mormântul Tău, şi străjerii au amorţit; şi sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă, Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, Mărire Ţie!

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Troparul Sfântului apostol şi evanghelist, glas 3

Sfinte apostole şi evangheliste Matei, roagă pe milostivul Dumnezeu ca sa dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei. Al Învierii, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Apolisul
(Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nţelepciune.
Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.
Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.
Poporul: **A**min. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a cucernicilor şi dreptcredincioşilor creştini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.
Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: **M**ărire Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ţie.

Poporul: **M**ărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului apostol şi evanghelist Matei a cărui pomenire facem, ale sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor Părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, fiind bun şi iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

*Preotul:***P**entru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Poporul: **A**min.